

mei 2025

"Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd." (Johannes 21:17)

Het laatste hoofdstuk van het evangelie van Johannes brengt ons naar Galilea, naar het Meer van Tiberias. Petrus, Johannes en de andere leerlingen keerden na de dood van Jezus terug naar hun werk als vissers. Maar helaas bleef de nacht zonder vangst.

De Verrezene verschijnt daar voor de derde keer en spoort hen aan hun netten opnieuw uit te werpen. Deze keer vangen ze veel vis. Dan nodigt Hij hen uit om te eten. Petrus en de anderen herkennen Hem wel, maar ze durven Hem niet aan te spreken.

Jezus neemt het initiatief en richt zich tot Petrus met een veeleisende vraag: "Simon, zoon van Johannes, heb je Mij lief, meer dan de anderen hier?" Het is een plechtig moment: drie keer hernieuwt Jezus dan de oproep aan Petrus om zorg te dragen voor zijn schapen, waarvan Hijzelf de Herder is.

"Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd."

Maar Petrus beseft dat hij Hem heeft verraden, en deze tragische ervaring stelt hem niet in staat positief te reageren op de vraag van Jezus. Hij antwoordt nederig: "U weet dat ik van U houd."

Gedurende de hele dialoog herinnert Jezus Petrus niet aan diens verraad en wrijft Hij hem deze fout niet aan. Hij spreekt hem aan op zijn liefde om de pijnlijke wonde te genezen.

En in Petrus welt een antwoord op dat zowel getuigt van het besef van zijn eigen zwakheid maar tegelijkertijd van een onbeperkt vertrouwen in de liefde van zijn Meester en Heer:

"Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd."

Jezus stelt deze vraag ook aan ieder van ons: heb je Mij lief? Wil je mijn vriend zijn? Hij weet alles: Hij kent de genades die God ons heeft geschonken, maar ook onze kwetsbaarheid. Toch hernieuwt Hij zijn vertrouwen, niet vanwege ónze kracht, maar op basis van zijn liefde.

In deze vriendschap zal Petrus de moed vinden om te getuigen van zijn liefde voor Jezus, tot op het punt dat hij zijn leven geeft.

Momenten van zwakte, frustratie en ontmoediging maken we allemaal mee. Vaak hebben we te maken met droevige omstandigheden: ziekte, dood, beproevingen, onbegrip, mislukkingen... Wat kunnen we dan doen? Als christenen geloven we dat dit uiterst kostbare momenten zijn. En dat God aangetrokken wordt door het vertrouwen dat we in Hem stellen. Hij komt ons te hulp. Waar Hij handelt, brengt Hij grote dingen tot stand.

In het leven van alledag mogen we ons aan God presenteren zoals we zijn en Hem vragen om zijn vriendschap die geneest. Onze overgave aan zijn barmhartigheid brengt ons terug tot een grote intimiteit met de Heer, zodat we onze reis met Hem kunnen voortzetten.

"Heer, U weet alles, U weet toch dat ik van U houd."

Dit Woord van leven kan ook een persoonlijk gebed worden. We kunnen bidden met de woorden van Chiara Lubich: "Ik houd van U, omdat U in mijn leven kwam, meer dan de lucht in mijn longen, meer dan het bloed in mijn aderen. U kwam binnen waar niemand komen kon, toen niemand me kon helpen en telkens wanneer niemand me kon troosten. Geef dat ik voor de tijd die mij nog rest, U dankbaar kan zijn voor deze liefde. U overlaadt me ermee en ik kan niet anders dan zeggen: ik houd van U."

Ook in onze relaties met anderen, in de kring van onze familie, in de samenleving en in de Kerk kunnen we deze stijl van Jezus toepassen: iedereen liefhebben, als eerste liefhebben, 'de voeten wassen' van onze broers en zussen, vooral de kleinsten en meest kwetsbaren, iedereen met nederigheid en geduld verwelkomen, zonder te oordelen, open staan voor het vragen en geven van vergeving, en in verbondenheid met elkaar ons leven vervolgen.

Letizia Magri en het Woord-van-leven-team